

»Ett tyst barn« är en film om ett barn som inte gråter eller skriker när det slår sig, och om de fruktansvärda konsekvenser det får.

Längd: 11:40 min. Producerad av Jesper Klevenås Filmproduktion i samproduktion med Sveriges Television AB och i samarbete med Roy Andersson Filmproduktion AB och Film Fatale AB. Med stöd av Svenska Filminstitutet, konsulent Andra Lasmanis.

Jesper Klevenås har som filmfotograf främst arbetat med Roy Andersson på ett antal reklamfilmer och långfilmen *Sånger från andra våningen*, som bl.a. belönades med Juryns stora pris i Cannes 2000. *Ett tyst barn* är Klevenås fjärde kortfilm som regissör. Han har tidigare belönats med bl.a. Airone d'Oro på Montecatini International Short Film Festival för sin andra film *Satungen*, och 2000 tilldelades han Stockholm Filmfestivals 1 km film för debutfilmen *Anja*, i vilken han också inledde samarbetet med Tuva Novotny och Sverrir Gudnason.

Tuva Novotny är en av Sveriges absolut mest ansedda skådespelerskor, även internationellt, och har medverkat i bl.a. *Stoned* av Stephen Woolley och i *Eat, Pray, Love* där hon spelar mot Julia Roberts. I Sverige och Danmark har hon arbetat med regissörer som Kjell Grede och Simon Staho.

Sverrir Gudnason har medverkat i ett antal filmer och TV-serier, bl.a. Sveriges Televisions uppmärksammade och prisbelönta *Upp till kamp*. Sverrir belönades med priset för bästa skådespelare på Shanghai International Film Festival 2009 för sin roll i filmen *Original*, som även tilldelades priset för bästa film.

Gustav Danielsson har tidigare bland annat fotat Roy Anderssons senaste långfilm *Du levande*.

Kontakt:
info@jesperklevenas.se

Festivaler:
Svenska Filminstitutet
Andreas Fock
andreas.fock@sfi.se
08-665 11 36
www.sfi.se

www.jesperklevenas.se

Jesper
Klevenås
Filmproduktion

Svenska
Filminstitutet

svt

JESPER KLEVENÅS FILMPRODUKTION PRESENTERAR

QUINZAIN
DIRECTORS' FORTNIGHT
CANNES 2010

TUVA NOVOTNY SVERRIR GUDNASON

ETT TYST BARN

EN KORTFILM AV JESPER KLEVENÅS

www.jesperklevenas.se

ETT TYST BARN

EN KORTFILM AV JESPER KLEVENÅS

»Ett tyst barn« är en film om ett barn som inte gråter eller skriker när det slår sig, och om de fruktansvärda konsekvenser det får. Den består av fem tablåscener utan klipp. Barnets unga föräldrar spelas av Sverrir Gudnason och Tuva Novotny.

Tankar om filmen, och om film i allmänhet

Jag har alltid, men i synnerhet den senaste tiden präglad av den digitala revolutionen, funderat mycket på filmens värde. Filmens plats. Och om filmen verkligen på allvar fyller en funktion i människors liv. Och jag har kommit fram till att den rörliga bilden, inte nödvändigtvis just det vi idag kallar film och envisas med att indela i genrer, men just *den rörliga bilden* har en enorm genomslagskraft, spridning och att den spelar en mycket stor roll i det som bygger människors värdegrund och estetik. Kanske störst av alla medier. Därför har vi som sysslar med detta att producera rörlig bild ett enormt ansvar. Både över vad som skildras och hur det skildras. Jag anser att detta ansvar mycket sällan tas, att man inte tar filmens kraft på allvar.

För en tid sedan återsåg jag Kieslowskis *Dekalog*. Dessa filmer vågar behandla grundläggande värdenormer, något som jag upplever att film idag mycket sällan vågar göra. Eller tycker sig ha ansvar för att göra. Kieslowskis filmer behandlar dessutom dessa stora moraliska frågor på ett mänskligt, vardagsnära sätt. I dessa filmer finns något jag söker. Jag kan även finna detta ansvar och allvar i Michael Haneke's filmer.

Ur de tankar, som återseendet av *Dekalogen* gav mig, började idéer växa om hur man kan göra film idag på detta sätt, präglad av detta stora ansvar och allvar. Och om vad. Jag började då fundera kring etiska och moraliska koder, eller t.o.m. regelverk, som vi säger oss leva efter idag. Så som »Alla människors lika värde« eller »Yttrandefrihet«. Just yttrandefriheten fann jag mycket intressant och aktuell i dessa tider av övervakning och terroristskräck. Under denna period åkte jag en dag tåg, trött efter en hård arbetsperiod. I min vagn satt en mamma med ett litet barn. Trött som jag var tänkte jag, som vi väl alla ibland gör, att jag hoppades att ungen inte skulle skrika och gråta under resan. Snart började barnet, en pojke på ca. två år, gå omkring i tåget. Mamman syntes inte till i närheten, så jag tittade lite fundersamt efter barnet. Och så, inte långt ifrån där jag satt föll han när tåget krängde. En ganska hög duns hördes då han till synes slog i huvudet i ett armstöd. Men han var tyst. Helt tyst, han grät inte alls. Efter en kort stund kom mamman och lyfte upp honom, men han var alltså tyst. Och då drabbades jag av dåligt samvete över att jag hade hoppats att han inte skulle gråta och skrika. Istället slog mig tanken att det är ju totalt livsavgörande att ett barn skriker. Det är fruktansvärt med ett barn som inte skriker och gråter då det slår sig. Det kan få fruktansvärda konsekvenser. Och i mina tankar om att göra film om värdenormer vi lever efter idag slog det mig att yttrandefriheten inte bara är en rättighet. Det är också fullständigt livsnödvändigt att uttrycka sig. Så föddes tanken till denna film. *Ett tyst barn* kan tolkas som en film om nödvändigheten av att uttrycka sig. Handlingen är dock mycket konkret, och med ett litet barn och två unga föräldrar i centrum är det också en film som utan tolkning berör på ett djupt mänskligt plan.

Jesper Klevenås

Stockholm, juni 2009